

БОЙКО БОЙКОВ

ПТИЦАТА ФЕНИКС
ТЪРСИ ГНЕЗДО

© Бойко Бойков, автор, 2013 г.
© Бойко Бойков, илюстрации, 2013 г.
© Орлин Атанасов, художник, 2013 г.

Книгоиздателска къща „Труд“, 2013 г.

ISBN 978-954-398-325-4

БОЙКО БОЙКОВ

ПТИЦАТА ФЕНИКС ТЪРСИ ГНЕЗДО

или

по Пътя към Дзен

*Агски къси разкази
в книга изложба*

Книгоиздателска къща **trud**
2013

*На съпругата ти Марияна за
Живота, с който те дари*

УВАЖАЕМИ ЧИТАТЕЛЮ,

Преди време написах един текст, който и досега не е публикуван, за това как на една трамвайна спирка си седим със Сегашно време и спорим дали това съм аз или не. Постепенно към нас се присъединяват и другите Времена – минали, сегашни, бъдещи... Настъпни голяма препирня, в някои моменти и на висок глас. Накрая, Сегашно време отсече:

– Глупости! Нима това си ти?

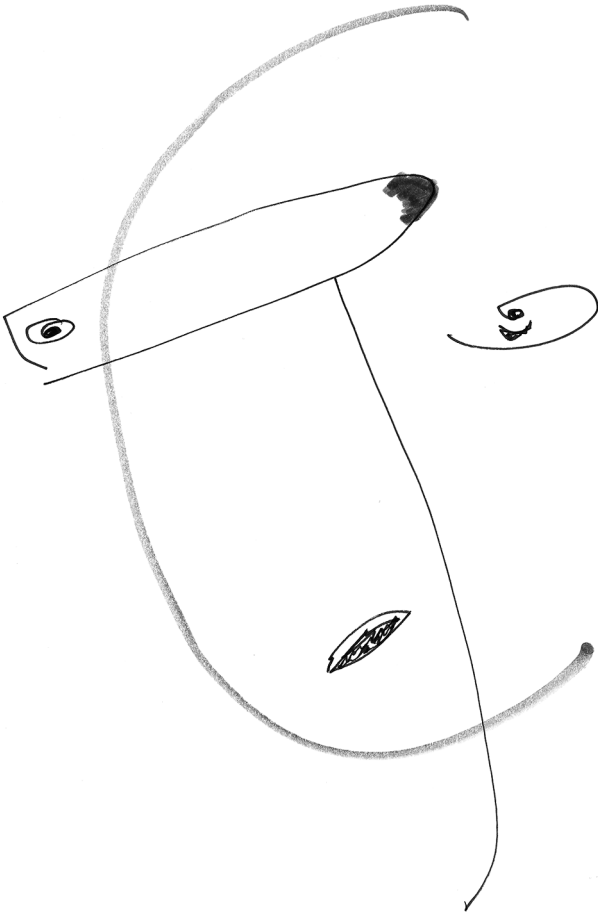
Въпросът остана без отговор, защото в този момент върху тебеширено бели коне се зададоха Правицата от Нормативната Граматика...

Надигнах се и исках да избягам, но Времената ме задържаха. Оттогава търся начин да държа далеч от погледа си тези Правила, но не ми се получаваше.

Когато работех върху текстовете от тази книга усетих погъх. Тогава проблясна светкавица. Записах мисли, впечатления, цял разказ, колкото и кратък да беше той, възвращения, които преливаха едно в друго, без да прекъсват, радост и тъга от единението със света около мен. Така разбрах, че това беше потокът на съзнанието. И записах. Нямах значение дали е рано сутрин, тежък следобед или късна доба. Пропуснах ли, То отиде. Така стигнах до началната главна буква и последната главна буква. Между тях всички букви бяха равни и не пречеха на читателя да следи движението на духа. Правицата от Нормативната Граматика бяха победени. Бях записал потокът на съзнанието.

Така се родиха тези адски къси разкази, писани и четени на един гъх.

*Авторът
18 май 2013*

Уицата III, фаунастер

Shin
11.96.

Няколко стръка здравец, откъснати за
изпът. упоен, въздухът заманцува.

СТАРАТА КЪЩА

Тревата между камъните в калдъръма ме
позна. огънят в огнището се разлудува.
керемидата вятърът събори през нощта.

8 КУКУВИЧА ПРЕЖДА

Майски бръмбар гръпна кукувича струна
край ухото ми. с ръка замахнах. кого да
ударЯ?

РАЗГОВОРЪТ

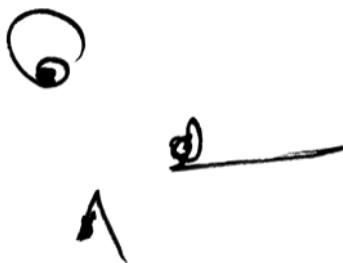
Денят притихва. галече някъде пристъпя
каруца по гървения мост. щурецът в
двора ми го каза.

ДЪЖД ПО ОБЕД

9

По пращия път между градините
едри канки гъжг изтрополяха. докато
притичам, слънцето ги пресуши.

ОЦЕЛЯВАНЕ

Изпръхнала, земята гиша на ситни глътки
от мотика. пръти - бодли до коренчета
на домати. задушават ги, за да оцелеят.

10 ЗАДУХ

Брадвата ме тупа по кръста. задух по
пътеката. какво да отсечеШ?

СТЪПАЛО

Сред зелената тишина изскърца на „някой
цгва“ гървената стълба. провиквам се още
от одаята: „внимавай, има изгнило стъпало“

ПОД СТЯХАТА

11

Два гълба на покрива се скараха всред
врабчовото обедно цвърчене. хей,
гъждовни облаци, сберете се над моя
покрив с мъничката стряхА.

ХЛЯБЪТ

Какви дребни семена - си казах, - когато
вятърът отвея шапката ми. помисли си
само - лятото ще печеш хляб от тях.

Портрет, тънкописец

Влизайте, влизайте, добри хора.
вратникът похлопва, стълбите
поскъриват... кукувица се намести в ореха,
та да ви брои.

КЛАДЕНЕЦЪТ НА ВРЕМЕТО

Трeви избуяха по пътеката. воденицата
клекна и потопи лице в реката. камъните
се наместиха за вечността.

14 УТРО

До късно снощи капчукът нещо бърби.
просветля. във въздуха – усмивка.

ПИСМО

Тук-таме прозорец вече свети.
– добър вечер, дедо Йорге. как си?
– ти бързай, бързай. машината дойде. ако
имам писмо да ми обадиш.

Гущер пробяга в още топлия зиг.
вечерницата ли надърна в прозореца?
светулка, долетяла от гората.

МАГИЯ

Овощните градини са претрупани с
мъниста. безброй пчели около това
богатство. омагьосват го пред очите ми.

16 СПОМЕН

Детски спомен за лято край Струма.
завръщам се по моста, а слънцето сякаш не
е същото. няма стопани в къщата, където
отивам.

ОГЪН

Вятърът счупи крило на прозорец. свалям
старата меча кожа за забивка. още не е
съмнало, а огънят е стихнал.